

عنوان مقاله:

بررسی چند مولفه معنا از کتاب معنادرمانی ویکتور فرانکل و تطبیق آن با مثنوی معنوی مولوی

محل انتشار:

نخستین همایش هم سنجی ادبی (ادبیات تطبیقی) پارسی، عربی و انگلیسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

اسماعیل احمدی - کارشناسی ارشد ادبیات، دانشگاه ولیعصر رفسنجان

خلاصه مقاله:

انسان دنیای مدرن، انسانیاست که با تمام امکانات و توانایی های صنعتی مدرن از همه امکانات مادی برخوردار شده اما هنوز خلا و کمبودی در وجود خودش احساس می کند. تابحال مذاهب راهکارهایی برای مقابله با این احساس نیاز ارائه دادهاند. علوم انسان شناسی و روانشناسی نوین نیز با اظهار نظریه های مختلف در سدد پاسخگویی به این مسئله در آمده اند. یکی از مهمترین نظریه های، نظریه معنادرمانی (لوگوتراپی) دکتر فرانکل است. وی بر این باور است که "تلاش برای یافتن معنا در زندگی اساسیترین نیروی محرکهی هر فرد در دوران زندگی اوست". مولانا نیز از در لابلای کتاب مثنوی با ابیاتی زیبا از این اهمیت وجستجو و این میل درونی، سخن میگوید. در این مقاله پژوهشگر با هدف بیان ویژگی های معنادرمانی در مثنوی به مطالعه مثنوی -از این دیدگاه- می پردازد. نظریه معنادرمانی دکتر فرانکل را بررسی و با استخراج این مولفه ها از مثنوی آنها را بایگدیگر مطابقت داده، تا بتواند گامی به سوی شناخت یک گوشه از دنیای مثنوی بردارد.

کلمات کلیدی:

معنا، مثنوی، معنوی، لوگوتراپی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1385877>

